

Tij en Ik

In deze rubriek interviewen we twee mensen die een familiale of vriendschappelijke band met elkaar hebben – of anderszins op elkaar betrokken zijn. Jij en Ik zoekt naar de plek waar het schuurt tussen beiden. Wilt u meedoen aan deze rubriek of wilt u andere mensen opgeven? Mail naar: visie@eo.nl

“Visie?” geint D66-voorman Alexander Pechtold als hij hoort voor welk magazine er zojuist een journalist zijn werkkamer is binnengekomen. “Visie is als de olifant die het uitzicht belemmert, zei Rutte eens.” Tekenend voor zijn stijl van debatteren, zo’n snelle grap. Arie Slob kan retorisch nog wel wat van zijn collega leren, meent de CU-fractievoorzitter zelf.

‘Ik zou Alexander meenemen naar de Wallen’

Slob (53): “Alexander is een sfeermaker, ook aan de onderhandelingstafel. Soms een grapje, een beetje uitdagen... Altijd zijn woordje klaar, en dat komt in dit werk goed van pas. Achter de interruptiemicrofoon vind ik hem beter dan achter het spreekgestoelte; dan leest ‘ie nog veel van papier. De beste debater? Weet ik niet. Hij heeft die prijs weleens gewonnen, maar hij kan mij niet snel onder de tafel praten. Bij grote onderhandelingen ben ik echt vervelend.

Ik heb Alexander twee keer uitgenodigd in Zwolle: voor een bezoek aan museum De Fundatie en voor een wedstrijd van PEC Zwolle. Ik ben een mensen-mens, dus ik vind het fijn om collega’s ook buiten de politiek eens te spreken. Bovendien helpt het hopelijk om elkaar beter te begrijpen, want wat betreft immateriële onderwerpen staan D66 en ChristenUnie vaak lijnrecht tegenover elkaar. Toen ik bij de Algemene Beschouwingen iets zei over de tegenwerking die ouders soms ervaren als zij een kind met Down verwachten, stond Pechtold als eerste bij de interruptiemicrofoon. Enerzijds mooi, want hij is oprecht geïnteresseerd, maar anderzijds staat hij daar ook als dé beschermer van de vrijheden.

We komen niet op elkaars verjaardagen, maar als ik hem een cadeautje moest geven, zou dat het boek *Ongeloof en Revolutie* van Groen van Prinsterer zijn. Of de dvd van het EO-programma *Jojanneke in de prostitutie*. Iets dat de diepe bezieling van christelijke politiek laat zien. Voor een dagje uit zou ik hem meenemen naar de

Wallen. Ik zou hem graag met Frits Rouvoet laten praten en de andere kant van die wereld laten zien.

Met een meevallertje van duizend euro zou Alexander kunst kopen. Hij was vroeger veilingmeester, daar heeft hij zijn spreekvaardigheid vandaan. Of hij zou veel hout kopen. Hij koketteert ermee dat ‘ie graag houthakt. Als hij gaat hakken, ga ik hardlopen. Maar dat doe ik al járen, dus dat hoort bij me.”

Pechtold (49): “Mensen hebben vaak het beeld dat Arie en ik elkaar niet mogen, omdat onze partijen zo verschillend zijn. Dat wil ik graag ontkrachten: het contact met hem gaat zelfs verder dan met de gemiddelde fractievoorzitter. Daar heeft hij een belangrijke aanzet toe gegeven door mij uit te nodigen in Zwolle. Arie is een Zwolle-promotor. Als je met hem onderhandelt, moet je met een passer een cirkel van vijftig kilometer rondom Zwolle

‘Arie heeft soms een licht zalvend domineestootje’

tekenen, dan weet je waar zijn vragen over zullen gaan. Rond het Lente-akkoord hebben we elkaar echt leren kennen. Arie weet nóg op welke tegel van het station hij stond toen we al bellend besloten: deze kans moeten we pakken. Die samenwerking was een van de hoogtepunten van mijn Haagse carrière. Met de ChristenUnie samenwerken lukt beter dan ik vroeger dacht.

Arie is altijd opgeruimd, je kunt met hem lachen. Hij is gedegen, bevlogen en licht drammerig bij het onderhandelen. Ik onderhandel meer met humor, zelfspot of oprechte woede. Wie de beste debater is? Hm... Dat zal er om spannen. Ik ben nog net iets meer ad rem, denk ik.

Samen een dagje uit? Dan zouden we toch iets cultureels doen – ik ben kunsthistoricus – bijvoorbeeld het Kröller-Müller, bij mij om de hoek. Wil hij mij meenemen naar de Wallen? Nou, dan kunnen we elkaar misschien nog wat laten zien. Het is onverstandig om het oudste beroep ter wereld te verplaatsen naar plekken waar helemaal geen toezicht meer is.

Arie heeft soms een licht zalvend domineestootje. Dat past bij hem, maar niet bij mij, want dan denkt men: wat heeft ‘ie? Ik heb bij de ChristenUnie nog altijd het idee dat ze me willen bekeren, alsof ik verloren ben en nog gevonden kan worden. De SGP? Die heeft me al opgegeven.”

‘Alexander kan mij niet snel onder de tafel praten’